

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

за март 2013.

- 03.03. - недеља– Св. Литургија у 10.00 часова
- 09.03.– ЗАДУШНИЦЕ (субота) Општи парастос у 10.00 часова
- 10.03. - недеља - Св. Литургија у 10.00 часова
- 17.03. - недеља - Св. Литургија у 10.00 часова
- 24.03. - недеља - Св. Литургија у 10.00 часова
- 31.03. - недеља - Св. Литургија у 10.00 часова

ОБАВЕШТЕЊА

- Канцеларија ЦШО отворена је **УТОРКОМ, ЧЕТВРТКОМ и ПЕТКОМ** од 9-12 часова.
- 18. марта почетак Васкршњег/Часног поста.

НЕДЕЉНИ

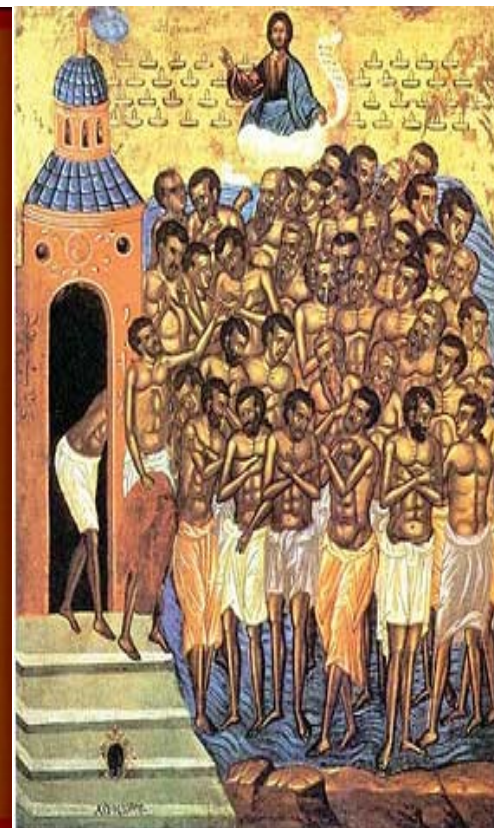
ЦРКВЕНИ ЛИСТИЋ

Ц.Ш.О. Св. Архангела Михаила – Торонто

SERBIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH OF ST. ARCHANGEL MICHAEL
CORPORATION

Српска Православна Црква Св. Архангела Михаила - Корпорација

212 Delaware Avenue, Toronto, Ont., Canada M6H 2T1 Tel. (416) 536-8565

игуман Софроније Никић
416-536-8565
416-509-7841

Свети великомученик Теодор Тирон

Тирон значи регрут. Тек што свети Теодор беше ступио у војску, у пук Мармаритски, у граду Амасији, када отпоче гоњење хришћана под царевима Максимијаном и Максимином. Како Теодор не хте крити да је и он хришћанин, то би потегнут на суд и вргнут у тамницу, и тамница закључана и запечаћена. Јер, нечастиви судија хоћаше Теодора уморити глађу. У тамници се јави Теодору сам Господ Христос и охрабри мученика Свога говорећи му: „Не бој се, Теодоре, Ја сам с тобом, не узимај више земаљске хране и пића, јер ћеш бити у другом животу, вечном и непролазном, са Мног на небесима”. У томе се јави мноштво ангела у тамници, и сва тамница се осветли пресјајно, и стражари тамнички видеше ангеле у бело одевене, и врло се уплашише. Потом би Теодор свети изведен, истјазаван и на смрт осуђен. Бачен би у огањ, и предаде душу своју свету Богу вишњем. Пострадао 306 године.

Светих Четрдесет мученика у Севастијких -

Младенци

Сви ови беху војници у римској војсци но вероваху тврдо у Господа Исуса. Када наста гоњење у време Ликинија, они бише изведени на суд пред војводу, и овај им запрети одузети част војничку, на што одговори један од њих, свети Кандид: „Не само част војничку, но и тела наша узми од нас; ништа нам није драже и чесније од Христа Бога нашега”. После тога нареди војвода слугама да камењем бију свете мученике. Но када слуге бацаху камење на хришћане, камење се враћаше и падаше на њих саме, те љуто их изудара. Један камен паде војводи на лице и скрши му зубе. Мучитељи, љути као зверови, везаше свете мученике и бацише их у језеро, и поставише стражу унаоколо, да ниједан не изађе. Беше страشان мраз, и језеро се леђаше около тела мученичких. Да би муке биле јаче, мучитељи загрејаше и осветлише купатило крај језера, на доглед замрзнутим страдалцима, не би ли како прелестили кога од њих да се одрекне Христа и призна идоле римске. Заиста, један се прелести, изађе из воде и уђе у купатило. Но гле, ноћу паде необична светлост с неба, која разгреја воду у језеру и тела мученика, а с том светлошћу спустише се с неба тридесетдевет венаца на главе њихове. То виде један стражар с обале, па се свуче, исповеди име Господа Исуса, и уђе у језеро, да би се он удостојио оног четрдесетог венаца место издајника. И заиста, на њега сиђе тај последњи венац. Сутрадан изненади се цео град кад виде мученике живе. Тада зле судије наредише те им пребише голени, и бацише тела њихова у воду, да их хришћани не узму. Трећег дана јавише се мученици месном епископу Петру и позваше га да сабере по води и извади мошти њихове. Изађе епископ по тамној ноћи са клиром својим, и видеше на води где се светле мошти мученичке. И свака кост која беше одвојена од тела њихових, исплива на површину и светљаше се као свећа. Покупише их и чесно сахранише. А душе ових мученика одоше Господу Исусу, намученом за све нас, и васкрслом са славом. Чесно пострадаше и непролазном славом се увенчаше 320. године.